

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **L. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2005, č. j. 59 Az 213/2004 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4. 8. 2005, č. j. 59 Az 213/2004 – 21, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2004, č. j. OAM-3321/VL-07-HA14-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 6. 12. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedla, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenovala ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Vyjádřila přesvědčení, že je v zemi svého původu ohrožena na životě, bude vystavena nepředstavitelnému psychickému nátlaku a stát jí není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Konstatovala, že splňuje podmínku ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu a jde rovněž o humanitární důvody. Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby bylo rozhodnutí krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2005, č. j. 59 Az 213/2004 – 21, byl stěžovatelce doručen dne 17. 8. 2005, což stěžovatelka potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno ve středu dne 17. 8. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 18. 8. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 31. 8. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 31. 8. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u místně nepřislušného Městského soudu v Praze až dne 19. 9. 2005, tedy opožděně. Městský soud v Praze podanou kasační stížnost postoupil podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě podáním ze dne 21. 9. 2005, vypraveným dne 23. 9. 2005, tedy rovněž po lhůtě stanovené k podání kasační stížnosti.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2005, č. j. 59 Az 213/2004 – 21, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatelky, ani vadami kasační stížnosti a stěžovatelka nebyla vyzvána k odstranění těchto nedostatků.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu